

Gustaf, Prins, Compositöner [Del. 2]

FRISK LUFT!

TRIO.

(Comp. 1844.)

Ord af Sætherberg

Andante

Tenore 1: Frisk ut - ur lif_vets käl - la Skaparn Dig gjöt Na - tur, Och

Tenore 2: Frisk ut - ur lif_vets käl - la Skaparn Dig gjöt Na - tur Och

Bas: Frisk ut - ur lif_vets käl - la Skaparn Dig gjöt Na tur Och

Andante.

Piano. *p*

ur ditt skö-te väl - - la Sko - - gar, haf och djur. Frisk djur. Susen, su-sen friska

ur ditt skö-te väl - - la Sko - - gar, haf och djur. Frisk djur. Susen, su-sen friska

ur ditt skö-te väl - - la Sko - - gar, haf och djur. Frisk djur. Susen, su-sen friska

flåg-tar Ge - nom men'skors verld, An - den som i tvång för - smägtar är sitt

flåg-tar Ge - nom men'skors verld, An - den som i tvång för - smägtar är sitt

flåg - tar Ock-så ge - nom men'skors verld, An - den som i tvång för - smäg-tar är sitt

ursprung ic-ke värd. han ic-ke värd han ic-ke värd. Susen värd.
 ursprung ic-ke värd. han ic-ke värd han ic-ke värd. Susen värd.
 ursprung ic-ke värd. Sitt ursprung är ej värd, sitt ursprung är ej värd. Susen värd.
 ursprung ic-ke värd. Sitt ursprung är ej värd, sitt ursprung är ej värd. Susen värd.

NYÅRSNATTEN

TRIO.

(Comp. 1847.)

Ord af G****

Andante.

Tenor 1: O! Sån-gar-bro-der! än ett år har lyck-tat ba-nan i vår Nord! Då
 Tenor 2: O! Sån-gar-bro-der! än ett år har lyck-tat ba-nan i vår Nord! Då
 Bas: O! Sån-gar-bro-der! än ett år har lyck-tat ba-nan i vår Nord! Då
 Piano: Andante.

jemt som vän vid vän-nen går, vi van--dra-de på den-na jord.
 jemt som vän vid vän-nen går, vi van--dra-de på den-na jord.
 jemt som vän vid vän-nen går, vi van--dra-de på den-na jord.

V. 2.

Haf tack för denna flydda tid
 Som allt för hastigt ju framgått;
 O! må vi mången gång i frid
 Få råkas tills vi hamnen nått!

V. 3.

För mig din vänskap alltid är
 En perla ren och englamild,
 För mig din bild blir alltid kär
 Om än min stig från din blir skild.

I ANLEDNING AF NÖDEN I UPSALA LÄN.

KVARTETT.

(Comp. 1845.)

Ord af Geijer

Larghetto.

Sopran. *p* 0 - - jemt fal - - la lye - - kans huf - - vor, hvil - ken lye - - ka

Alt. *p* 0 - - jemt fal - - la lye - - kans huf - - vor, hvil - ken lye - - ka

Tenor *p* 0 - - jemt fal - - la lye - - kans huf - - vor, hvil - ken lye - - ka

Bas. *p* 0 - - jemt fal - - la lye - - kans huf - - vor, hvil - ken lye - - ka

Larghetto.

Piano. *p*

är väl sann? *mf* Jor - - dens skör - - dar, Him - lens gåf - - vor,

är väl sann? *mf* Jor - - dens skör - - dar, Him - lens gåf - - vor,

är väl sann? *mf* Jor - - dens skör - - dar, Him - lens gåf - - vor,

är väl sann? *mf* Jor - - dens skör - - dar, Him - lens gåf - - vor,

skän - kas, ne - - kas om hvar - ann. *p* Glöm det ej du

skän - kas, ne - - kas om hvar - ann. *p* Glöm det ej du

skän - kas, ne - - kas om hvar - ann. *p* Glöm det ej du

skän - kas, ne - - kas om hvar - ann. *p* Glöm det ej du

som dig glä -- der, Trött -- na ej du som är säll: nö -- den o -- om --
 som dig glä -- der Trött -- na ej du som är säll: nö -- den o -- om --
 som dig glä -- der Trött -- na ej du som är säll: nö -- den o -- om --
 som dig glä -- der Trött -- na ej du som är säll: nö -- den o -- om --

bu -- den trä -- der snart ock in -- om tref -- vet tjäll.
 bu -- den trä -- der snart ock in -- om tref -- vet tjäll.
 bu -- den trä -- der snart ock in -- om tref -- vet tjäll.
 bu -- den trä -- der snart ock in -- om tref -- vet tjäll.

2 v.

Vet den hand, som delat öden
 Åt de dödeligas ätt
 Satte lyckan bredvid nöden,
 Mellan dem förbarmandet.
 Ty hvad men'skor mest tycks skilja
 Och så ojemmt delas ut;
 Sådan är Hans goda vilja,
 Skall förena dem till slut.

3 v.

I ett sinne, i ett hjerta
 Under skiljda ödens lopp,
 I en glädje, i en smärta,
 Och i ett gemensamt hopp
 Uppå nödens suckar svaren
 Den en skärf af er begär
 I barmhertige och varen
 Såsom eder Fader är.

H V I L A N.

QVARTETT.

(Comp. i Novemb. 1848.)

Andantino.

Sopran. O! den som fick hvi - - la i dödens lugna bo, Kanske blott i

Alt. O! den som fick hvi - - la i dödens lugna bo, Kanske blott i

Tenor. O! den som fick hvi - - la i dödens lugna bo, Kanske blott i

Bas. O! den som fick hvi - - la i dödens lugna bo, Kanske blott i

Piano. Andantino.

graf - ven att hjertat får ro. Men dock hur tungt att re - - dan

graf - ven att hjertat får ro. Men dock hur tungt att re - - dan

graf - ven att hjertat får ro. Men dock hur tungt att bort från vän - ner gå

graf - ven att hjertat får ro. Men dock hur tungt att re - - dan

från Sol och vän - ner gå, *mf* hvad tänker jag up - på.

från Sol och vän - ner gå, *cresc.* hvad önskar jag, hvad tänker jag up - på.

från Sol och vän - ner gå, O! hvad önskar jag, hvad vill jag, o, hvad tänker jag up - på.

från Sol och vän - ner gå, *mf* hvad önskar jag, hvad tänker jag up - på

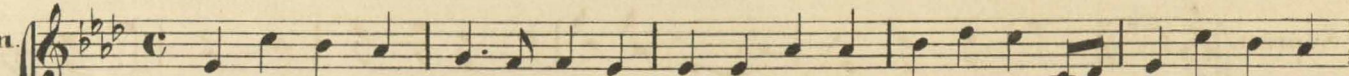
DEN 14 MARS.

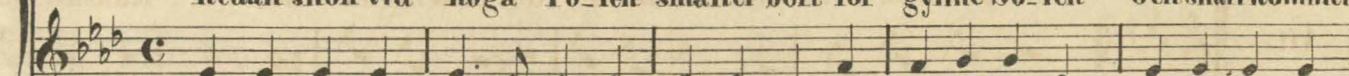
7.

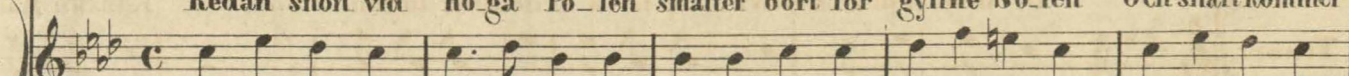
QVARTETT.

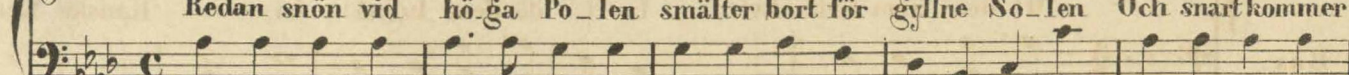
(Comp. 1849.)

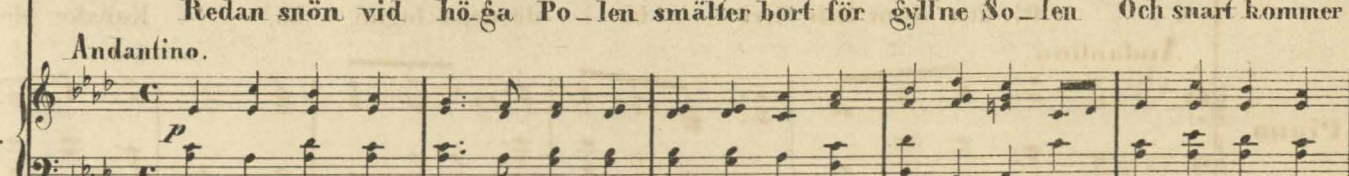
Andantino.

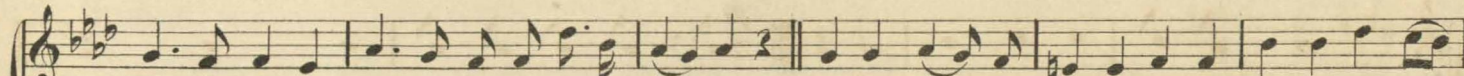
Sopran. Redan snön vid höga Po-len smälter bort för gyllne So-len Och snart kommer

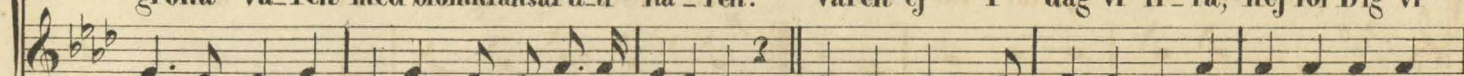
Alt. Redan snön vid höga Po-len smälter bort för gyllne So-len Och snart kommer

Tenor. Redan snön vid höga Po-len smälter bort för gyllne So-len Och snart kommer

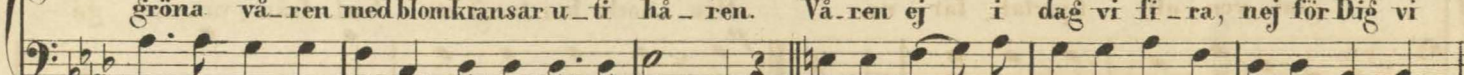
Bas. Redan snön vid höga Po-len smälter bort för gyllne So-len Och snart kommer

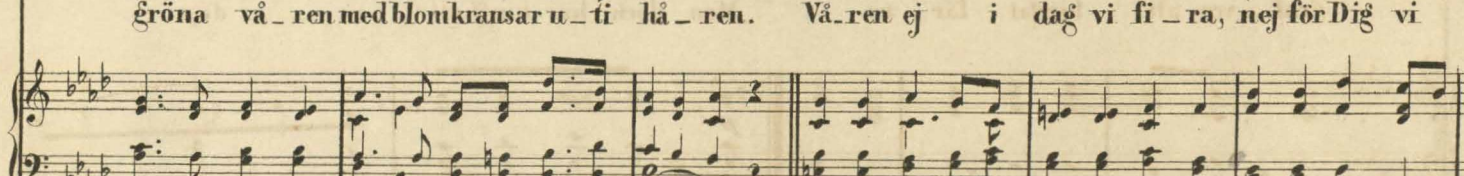
Piano. Andantino.

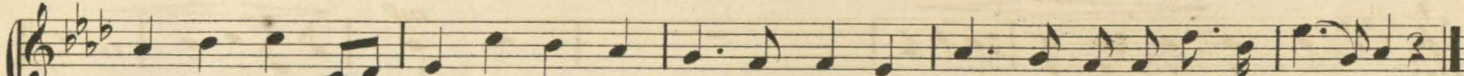
 gröna vå-ren med blomkransar u-ti lå-ren. Vå-ren ej i dag vi fi-ra, nej för Dig vi

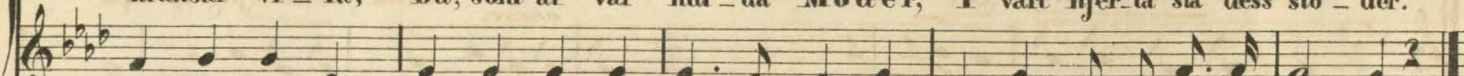
 gröna vå-ren med blomkransar u-ti lå-ren. Vå-ren ej i dag vi fi-ra, nej för Dig vi

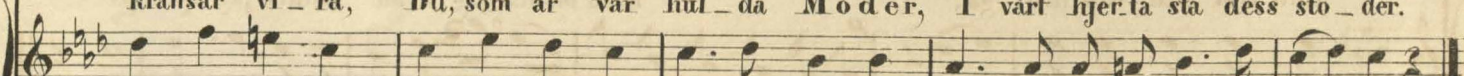
 gröna vå-ren med blomkransar u-ti lå-ren. Vå-ren ej i dag vi fi-ra, nej för Dig vi

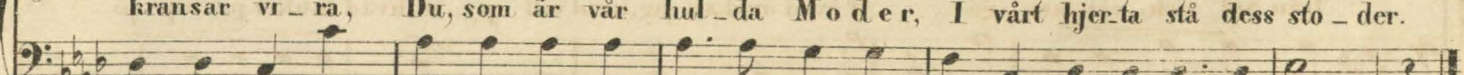
 gröna vå-ren med blomkransar u-ti lå-ren. Vå-ren ej i dag vi fi-ra, nej för Dig vi

 kransar vi-ra, Du, som är vår hul-da Mo-der, I vårt hjer-ta stå dess sto-der.

 kransar vi-ra, Du, som är vår hul-da Mo-der, I vårt hjer-ta stå dess sto-der.

 kransar vi-ra, Du, som är vår hul-da Mo-der, I vårt hjer-ta stå dess sto-der.

 kransar vi-ra, Du, som är vår hul-da Mo-der, I vårt hjer-ta stå dess sto-der.

NYÅRSHYMN.

TRIO.

(Comp. 1850)

Andante

Ord af G.

Alt. *Andante*

Tenor. *Solo.*

Bas.

Piano.

Å--rets sista dag sjunkit har, Tro--gen Skaparns lag ti--den

far. *mf* Farväl du gamla år, Farväl min ungdomsvår, Af all din sorg och glädje minnet ej för

mf

mf Farväl du gamla år, Farväl min ungdomsvår, Af all din sorg och glädje minnet ej för

mf går. Farväl du gamla år, Farväl min ungdomsvår, Af all din sorg och glädje minnet ej för

mf Farväl du gamla år, Farväl min ungdomsvår, Af all din sorg och glädje minnet ej för

un poco rit **Tempo!**

gå_r Min - - - net al - drig för - går. lyft din slö - ja

gå_r Min - - - net al - drig för - går. lyft din slö - ja

gå_r Min - - - net al - drig för - går lyft din slö - ja

un poco rit. **Tempo!**

Led. * Led. *

ny - - a tid, Iuën jag skå - dar, Iuën jag skådar fram mot dig, ty Her - ren

ny - - a tid, Iuën jag skå - dar, Iuën jag skådar fram mot dig, ty Her - ren

ny - - a tid, Iuën jag skå - dar, Iuën jag skådar fram mot dig, ty Her - ren

gif - - ver oss sin frid Nu och e - - vin - - - - - ner - lig.

gif - - ver oss sin frid Nu och e - - vin - - - - - ner - lig.

gif - - ver oss sin frid oss sin frid nu och e - - vin - - - - - ner - - lig.

crescendo. *fz*

Välsigna Sve_a strand Du vå_ra Fäders Gud Låt Folken vid din hand vandra trogen Dina

crescendo. *fz*

Välsigna Sve_a strand Du vå_ra Fäders Gud Låt Folken vid din hand vandra trogen Dina

crescendo. *fz*

Välsigna Sve_a strand Du vå_ra Fäders Gud Låt Folken vid din hand vandra trogen Dina

crescendo. *fz*

bud. Må ditt ljus be_ly_sa vår stig upp till him_melen och Dig.

bud. Må ditt ljus be_ly_sa vår stig upp till him_melen och Dig.

bud. Må ditt ljus be_ly_sa vår stig upp till Dig, till him_me_n och Dig.

Å_rets sista dag sjun_kit har Tro_gen Skaparnslag fi_den

far. Farväl du gamla år, Farväl min ungdomsvår, Af all din sorg och glädje

minnet ej för-går. Farväl du gamla år, Farväl min ungdomsvår, Af all din

Farväl du gamla år, Farväl min ungdomsvår, Af all din

sorg och gläd-je minnet ej för-går, min-net al-drig för-går.

sorg och gläd-je minnet ej för-går, min-net al-drig för-går.

sorg och gläd-je minnet ej för-går, min-net al-drig för-går.